

Luxemburg, 26 octombrie 2021

Raportul anual pe 2020

Cele mai frecvente 10 întrebări

(1) Ce rol joacă Curtea de Conturi Europeană în legătură cu bugetul UE?

În fiecare an, Curtea **verifică conturile consolidate ale UE și formulează o opinie** cu privire la trei aspecte: 1) dacă conturile sunt fiabile, 2) dacă veniturile UE au fost colectate în conformitate cu normele și 3) dacă bugetul UE a fost cheltuit în conformitate cu normele. Această verificare stă la baza **declarației de asigurare** pe care Curtea are obligația de a o furniza Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În 2020, cheltuielile UE s-au ridicat la **173,3 miliarde de euro**, reprezentând 1,1 % din venitul național brut combinat al statelor membre ale UE plus Regatul Unit.

(2) A validat Curtea de Conturi Europeană conturile aferente exercițiului 2020?

Da. Curtea a validat conturile aferente exercițiului 2020 ca fiind **fiabile** (prin emiterea unei „opinii favorabile”), așa cum a procedat pentru fiecare exercițiu financiar începând cu 2007. Conform concluziei Curții, conturile aferente exercițiului 2020 prezintă în mod fidel, sub toate aspectele semnificative, situația financiară a Uniunii, precum și rezultatele sale aferente exercițiului, fluxurile sale de numerar și modificările în structura activelor sale nete.

Pe lângă opinia referitoare la conturi, Curtea trebuie să exprime – bazându-se pe activitatea de audit desfășurată – și o opinie cu privire la conformitatea operațiunilor subiacente cu normele UE aplicabile. Curtea a constatat că veniturile nu au fost afectate de un nivel semnificativ de eroare. Nivelul de eroare estimat pentru plăți a rămas relativ stabil în ultimii ani. În trecut, acesta a scăzut de la 3,8 % în 2015, la 3,1 % în 2016 și la 2,4 % în 2017. El a rămas stabil începând din 2018, când se situa la 2,6 %. În 2020, nivelul de eroare estimat pentru plăți a fost de 2,7 %, la fel ca în 2019. Ca și în 2019, Curtea a concluzionat că eroarea este generalizată și, prin urmare, a emis o opinie contrară (acest lucru este explicat mai detaliat mai jos).

(3) Ce înseamnă nivelul de eroare estimat de Curte?

Nivelul de 2,7 % reprezintă o estimare calculată de Curte cu privire la **sumele care nu ar fi trebuit să fie plătite** de la bugetul UE, deoarece, în opinia Curții, fondurile în cauză nu au fost cheltuite în conformitate cu normele UE sau cu reglementările naționale specifice din statele membre.

Printre erorile tipice se numără plățile efectuate către beneficiari neeligibili sau pentru proiecte neeligibile ori pentru achiziții de bunuri sau servicii ori pentru investiții pentru care normele în materie de achiziții publice nu au fost aplicate corect.

(4) Trebuie interpretat acest lucru ca însemnând risipa a 2,7 % din fondurile UE?

Nu. O astfel de afirmație este inexactă deoarece există o diferență importantă între „eroare” și „risipă”. În cadrul testelor pe care le-a efectuat, Curtea verifică dacă banii UE au fost cheltuiți în conformitate cu normele aplicabile, dacă cheltuielile declarate au fost calculate în mod corespunzător și dacă au fost îndeplinite condițiile de eligibilitate. În caz de nerespectare a uneia dintre aceste cerințe, Curtea consideră că este vorba de o „eroare”. La aceste aspecte se referă nivelul de 2,7 %.

Unele erori sunt legate de plăți pentru care nu s-au respectat condițiile de eligibilitate, dar care nu au fost o risipă. De exemplu, Curtea a identificat un proiect din domeniul dezvoltării rurale desfășurat în Croația, prin care s-a sprijinit cultivarea de afini, inclusiv instalarea unui sistem de irigații. Astfel de investiții sunt eligibile pentru finanțare din partea UE numai dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în legislația UE care promovează utilizarea durabilă a apei. Beneficiarul a prezentat documente care indicau faptul că proiectul includea un contor de apă, iar agenția de plăți a acceptat cheltuielile legate de sistemul de irigații. Curtea a constatat însă că nu fusese instalat niciun contor, ceea ce înseamnă că componenta proiectului legată de sistemul de irigații nu era eligibilă pentru finanțare din partea UE.

În același timp, este însă destul de posibil ca fonduri cheltuite cu respectarea tuturor legilor și reglementărilor să fie totuși irosite. Un exemplu semnalat de Curte în trecut este o infrastructură portuară care a fost construită fără să se țină cont de nivelurile preconizate ale transportului de marfă.

(5) Erorile identificate reprezintă fraudă?

În marea majoritate a cazurilor, Curtea nu dispune de elemente care să indice acest lucru. Frauda constituie un act deliberat de înșelăciune săvârșit cu scopul de a trage anumite foloase. Deși fraudă poate fi dificil de detectat în cursul procedurilor obișnuite de audit, testele efectuate de Curte identifică în fiecare an un număr de cazuri în care există suspiciuni de fraudă.

În 2020, Curtea a raportat, din rândul celor 838 de operațiuni auditate, 6 cazuri în care exista o suspiciune de fraudă. Aceste cazuri au fost semnalate Oficiului European de

Luptă Antifraudă (OLAF), care efectuează investigații și procedează la urmărirea lor subsecventă, acolo unde este necesar, în cooperare cu autoritățile din statele membre.

(6) Gestiunea financiară a UE este mai puțin bună decât în trecut?

În ultimii ani, a existat o **ameliorare de ansamblu** în ceea ce privește nivelul de eroare estimat pentru cheltuieli pe parcursul ultimului cadru financiar multianual, de la 4,4 % în 2014 la un nivel stabil apropiat de 2,7 % în ultimii trei ani.

Cheltuielile cu risc ridicat (în principal cheltuieli bazate pe rambursare) continuă însă să fie afectate de erori semnificative. Ponderea acestui tip de cheltuieli a crescut la 59 % în bugetul pe 2020. Curtea estimează că nivelul de eroare care afectează cheltuielile cu risc ridicat este de 4,0 %. La fel ca pentru exercițiul precedent, Curtea concluzionează că eroarea este **generalizată** și, prin urmare, a emis o **opinie contrară referitoare la cheltuieli**.

(7) Ce înseamnă „eroare generalizată” și cheltuieli „cu risc ridicat”?

Peste jumătate din cheltuielile UE din 2020 au fost considerate a fi cheltuieli cu risc ridicat. Nivelul de eroare estimat de Curte pentru totalul cheltuielilor este de 2,7 %, dar, în cazul cheltuielilor cu risc ridicat luate separat, acest nivel crește la 4,0 %. Din cauza ponderii considerabile a acestei categorii în totalul cheltuielilor (59 %), Curtea consideră că eroarea este generalizată: altfel spus, eroarea este prezentă în întreaga populație auditată sau **într-o parte semnificativă** a acesteia.

Cheltuielile cu risc ridicat se referă în principal la **rambursarea de către UE** a costurilor eligibile aferente unor activități eligibile (reglementate de norme complexe). Rambursările au loc, de exemplu, pentru proiecte de cercetare (în cadrul cheltuielilor din rubrica Competitivitate), pentru investiții din domeniul dezvoltării rurale și regionale (în cadrul rubricilor Coeziune și Resurse naturale) sau pentru proiecte de ajutor pentru dezvoltare (în cadrul rubricii Europa în lume). În 2020, proporția acestui tip de cheltuieli a crescut la 59 %, în mare parte din cauza unei noi creșteri a cheltuielilor de la rubrica Coeziune (20 de miliarde de euro).

Cheltuielile cu un risc mai scăzut privesc **plățile bazate pe drepturi la plată**, efectuate către beneficiari care îndeplinesc anumite condiții (mai puțin complexe). Aceste plăți includ, de exemplu, ajutoarele directe pentru fermieri (în cadrul rubricii Resurse naturale), bursele de studiu și bursele de cercetare (în cadrul rubricii Competitivitate) sau salariile și pensiile personalului UE (în cadrul rubricii Administrație).

(8) Ce înseamnă „opinie favorabilă/opinie cu rezerve/opinie contrară”?

O opinie „**favorabilă**” înseamnă că cifrele prezintă o imagine corectă și fidelă și că sunt respectate normele privind raportarea și gestiunea financiară.

O opinie „**cu rezerve**” înseamnă că auditorii nu sunt în măsură să exprime o opinie favorabilă, însă problemele identificate nu au un caracter generalizat.

O opinie „**contrară**” indică existența unor probleme generalizate.

(9) Ce înseamnă un „nivel semnificativ de eroare”?

În terminologia de audit, acest concept desemnează **nivelul peste care erorile sunt considerate ca având un efect semnificativ**. Un nivel semnificativ de eroare este susceptibil să influențeze procesul decizional al destinatarilor vizați ai unui raport de audit. Atât Curtea, cât și Comisia Europeană utilizează pragul de **2 %** ca prag de semnificație.

(10) De ce raportul anual atrage atenția asupra unor riscuri legate de pachetul de măsuri de ajutor în contextul pandemiei de COVID-19?

Pandemia de COVID-19 va avea un impact foarte puternic asupra finanțelor UE: pentru perioada financiară 2021-2027, alocarea combinată de fonduri din instrumentul Next Generation EU (NGEU) și din cadrul financiar multianual (CFM) se va cifra la 1 824 de miliarde de euro, **aproape dublul cheltuielilor** din perioada precedentă a CFM.

În același timp, rata de absorbție de către statele membre a fondurilor structurale și de investiții europene (fondurile ESI) a continuat să fie mai mică decât se prevăzuse. Până la sfârșitul anului 2020, ultimul din actualul cadru bugetar pe șapte ani, fusese plătită doar 55 % din finanțarea UE aprobată pentru perioada 2014-2020. Din această cauză, **nivelul angajamentelor restante a crescut**, ajungând la 303,2 miliarde de euro (din care 209 miliarde de euro proveneau din fondurile ESI) până la sfârșitul exercițiului 2020, sumă echivalentă cu aproape două bugete anuale.

Astfel, auditorii atrag atenția asupra riscului de demarare tardivă a execuției fondurilor cu gestiune partajată în perioada financiară 2021-2027. În acest context și pe baza dovezilor din perioadele anterioare, auditorii avertizează, de asemenea, cu privire la provocările legate atât de legalitate, cât și de buna gestiune financiară a fondurilor.

Raportul anual al Curții pe 2020 este disponibil în 23 de limbi ale UE, la adresa eca.europa.eu.